

Ord

av

Evangelina Frisk

Det var en gång en liten, liten stad med små, små hus. I staden tillverkades små och stora ord, enorma och pyttepyttesmå. Ordfabrikerna producerade ord i rasande takt, dagarna långa.

Det var bara en sak som var dålig. Man måste köpa alla ord och det innebar att bara de rika hade råd med vackra och storslagna ord.

Men en dag var det en liten pojke som hittade ett litet bortglömt ord i en smutsig soptunna. På lappen stod det GRATIS!!!

Pojken blev mycket konfunderad för han hade aldrig hört ett sådant ord.

Han beslöt sig för att gå till sin mamma för att få reda på vad detta märkliga ord kunde betyda. Tyvärr var mammans ordförråd inte så stort eftersom de var en fattig familj och hon hade ingen aning.

Då gick pojken ut på torget för att fråga alla människor han mötte vad gratis betydde. Men då kom han på att han måste köpa ord för att kunna fråga vad gratis är och han hade högst råd till att köpa ungefär ett och ett halvt ord. Den stackars pojken skulle nog aldrig få veta vad gratis betydde.

Men om man ritade en fråga i stället för att tala? Kunde han rita en skylt med en begriplig fråga? Pojken satte sig genast ner och tog fram ett papper och en penna.

Till slut blev han färdig med skylten och gick nöjt ut på stadens alla gator för att få veta vad ordet betydde. Den första han mötte var en liten flicka i femårsåldern och hennes mamma. Den lilla flickan tittade nyfiket på skylten men sa bara:
-Blä, och räckte ut tungan med ett litet fniss.

Men pojken gav inte upp och letade upp någon annan plats där det kanske fanns mera folk som förhoppningsvis kunde svara. Den första som svarade sa grattis och trodde antagligen att det var samma sak som gratis. Sedan kom en liten pojke i hans ålder men han hade antagligen inget bra svar för han stirrade bara på skylten, log lite mot pojken och gick vidare.

Efter att pojken hade frågat precis alla han såg vad gratis betydde gav han upp. Ledsen började han lunka hem igen. Då såg han att tunga regnmoln tornade upp sig på himlen och pojken knackade på en dörr till ett litet trevligt hus för att få skydd mot regnet.

En gammal gumma med runda glasögon öppnade och välkomnade honom in. Till pojkens stora förvåning hade hon alldeles förskräckligt många ord för hon pratade hela tiden med honom med ett mycket rikt ordförråd. Pojken frågade försiktigt om hon hade råd att köpa många ord och gumman svarade:

-Jag har inte mycket pengar, men däremot har jag kommit på en alldeles ny uppfinning som gör att man får ord utan att betala. Det dåliga är bara att jag inte har något ord för det, sade gumman besvärat.

Pojken började plötsligt skratta av glädje för han visste det perfekta ordet för gummans uppfinning. Gratis förstås!!! När han sade detta blev gumman mycket glad och nästa dag gick pojken och gumman ut på stadens alla gator och presenterade det nya ordet gratis.

Sen den dagen kunde alla i hela staden prata om allt på himmel, jord och lite till.